Har De fået bolighåndbogen?

Uvurderlig hjælp ved hushandler etc.

Kan hentes i Sparekassen

SPAREKASSEN THY

MANDAG OG TORSDAG FRA 10 - 12. **SENNELS**

De bedste indkøb af **KORN - FODERSTOF - GØDNING - frø - SÅSÆD - BRÆNDSEL - HØSTBINDEGARN samt SPRØJTEMIDLER**

gør De hos

NORDTHY KORN A/S. TELEFON 98 50 90

JENS CHRISTENSEN Sennels Auto- og Cykelværksted	**SIGFRED JENSEN** Sennels Smede- og Maskinforretning Telefon 98 50 15
ANDERS SØGAARD Kolonial - Isenkram - Brændsel Telefon 98 50 17	**E. SØRENSEN** Kolonial - Isenkram - Foderstoffer Telefon 98 50 04
P. HESKJÆR JENSEN Bageri og Conditori Telefon 98 50 35	**POUL J. VRIST** Tømrer- og bygningssnedker Telefon 98 51 03
Sennels Smede- og maskinværksted v/ KAJ GREGERSEN Telefon 98 50 25	**HEDE's MALERFORRETNING** TELEFON 98 52 80
LEIF MØLLER Maskinstation . Telefon 98 50 79	**HOV KØBMANDSHANDEL** Telefon 98 52 27

SENNELS SOGNEBLAD

Udgivet af Sennels sogns menighedsråd, 7700 Thisted. Postkonto 17 334.
Red. Anders J. Hindsholm. - Tryk: Grafico I/S, Thisted.

NYE TIDER, NYE SKILTE

Gl.dansk model

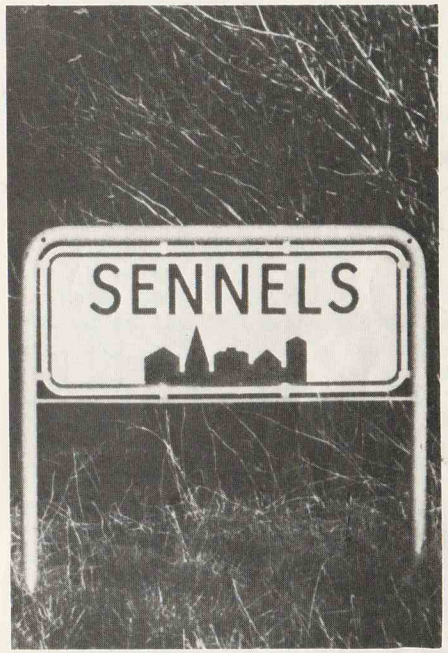

EF-model, 1974

Om smagen kan der jo ikke diskuteres.

nr. 67 faste 1975

Det er ikke os, der lever

Af Anders J. Hindsholm

"Én er død i alles sted, altså er alle døde; og han døde i alles sted, for at de, der lever, ikke mere skal leve for sig selv, men for ham, som døde og opstod for dem. -
- Derfor, hvis nogen er i Kristus, er han en ny skabning; det gamle er forbi, se, noget nyt er blevet til!"
(2.Kor.5.14-17)

Én er død i alles sted, skriver apostlen, altså er alle døde.

Vi skal ikke tro, at han ikke mener det alvorligt. Alle er døde, det er en påstand, vi gang på gang møder i apostlens skrifter. Alle er døde, fordi Jesus er død i alles sted. Vi blev begravet med ham i dåben til døden.

Det lyder noget mærkeligt, dette, at alle er døde. Det er stik imod, hvad vi andre sådan mener og regner med. Vi vil jo da påstå, at vi lever. Vi bekymrer os endda meget om at leve rigtigt, vi vil gerne have noget ud af livet. For vort liv varer jo ikke ved, det ved vi. Vort liv kan såmænd snart få ende, og ingen ved, hvor længe vi er sunde og raske. Derfor vil vi gerne i tide have noget ud af livet, så vi ikke skal komme til at føle os snydt for livets glæder og goder. Vi vil nødig ende med at synge: Jeg ville så meget og nå'de så lidt.

Så vi bliver ikke så let færdige med at leve, færdige til at dø. At sige verden ret farvel, det er altid tungt at nemme, det er nærmest ikke til at lære.

Sådan har vi det. Vi vil ikke bare have "fritid med indhold", som de siger i FDF, vi vil have indhold i hele vort liv. Vi vil ikke gerne være døde, vi vil være levende og leve livet.

Hvordan skal vi så kunne tage apostlen alvorligt, når han siger, at vi er døde?

Sagen er nok den, at det er apostlen, der ikke vil tage os alvorligt. Han vil hævde, at vi kun bilder os ind, at vi lever. Det, vi kalder livet, det er slet ikke liv, siger han, i Guds øjne er det tværtimod død. Gud bilder vi ikke noget ind, han ser klart, hvem vi er, og hvordan vi lever. Det, vi kalder liv, det kalder han for død.

Og hvis vi vil protestere, så bliver vi henvist til at se på, hvordan det gik Jesus. Han var levende, han levede det liv, som Gud skabte mennesket til, det liv, som ikke består i uro og bekymring og angst for at blive snydt, men derimod i tro og håb og kærlighed. Jesus søgte ikke sit eget, han kom til verden for at tjene verden. Men hvordan gik det ham? Det gik ham ilde, for vi ville ikke finde os i ham. Han kom til sit eget, men hans egne tog ikke imod ham, fordi vi ikke kunne tåle at se os selv i hans lys. For i hans lys blev vi afsløret som døde.

Så fik vi ham slået ihjel, og dermed blev det endnu mere understreget, at vi er døde, at vi ikke kan tåle at se livet. Han måtte dø, for at vi kunne erkende, hvem vi er: at vi er de døde, som vil slå livet ihjel.

Men, siger apostlen, Gud oprejste ham fra de døde. Dermed blev vi belært om, at vi ikke formår at slå livet ihjel. Livet sejrede over vor død, Guds liv sejrede over det, vi kalder vort liv. Og dermed blev Guds liv, det sande liv, skænket os. Kristus opstod af døde for os, for at vi må leve.

"Hvis nogen er i Kristus, så er han en ny skabning; det gamle er forbi, se, noget nyt er blevet til!"

Det var det, der skete med dig i din dåb: dér blev du, med alt hvad der er dit, begravet med Kristus. Så er det ikke længere dig, der lever for Gud, i det såkaldte liv, som du bekymrer dig så meget om, men det er Kristus, der lever dit nye liv for Gud. Når Gud om man så

(fortsættes side 11)

"Han så ud til at være en almindelig præst."

Af Anders J.Hindsholm

I begyndelsen af 50'erne holdt en svensk præstefamilie ferie i Danmark. Sammen med en dansk præstefamilie kørte man landet rundt, og en aften var man i Tivoli i København. Her stødte man på den danske præsts biskop m.frue. De blev naturligvis præsenteret for de svenske gæster, som viste dem udsøgt svensk ærbødighed. Da bisperparret var gået videre, udbrød den svenske præst med stor undren: "Jaså, det var biskopen! På Tivoli! Han tycktes vara en vanlig präst!"

Måske plejer svenske bisper ikke at gå "på Tivoli". Måske ligner de heller ikke almindelige præster. Måske gælder det samme for nogle af de danske bisper. Men i dette tilfælde drejede det sig altså om en dansk biskop, der sagtens kunne finde på at gå i Tivoli, og som i hele sin fremtræden var sådan, at næppe nogen tilfældig iagttager ville gætte på, at det drejede sig om en af kirkens øverste embedsmænd. Han lignede virkelig en almindelig præst, og han ville ikke være blevet spor fornærmet, hvis han havde hørt svenskerens udbrud. Han ville måske have taget det som en kompliment.

Biskoppen var Erik Jensen, som i 1950 var blevet biskop for Aalborg stift. Til september ville han have kunnet fejre noget så enestående sjældent som 25-års jubilæum som biskop. Men han nåede det ikke. Den 3.januar i år døde han, som følge af en bilulykke kort før jul.

Da havde han i mange år været en landskendt person, vel nok den mest kendte af alle landets bisper. Han optrådte tiere i radio og tv end nogen af de andre. Det skyldtes nok til dels, at han i 1963 blev udpeget til at være præst for kongefamilien, men det skyldtes nok især, at han var en mand, som de fleste gerne lyttede til, fordi man følte, at han virkelig havde noget på hjerte

Erik Jensen havde det ikke med at skjule sig bag sine ord; han udtrykte sig altid personligt og med en usædvanlig åbenhed, han var ikke bange for at udlevere sig. Når man hørte ham, kom man let til at tænke på Grundtvigs ord: "Så tal da sandt om småt og stort / og jævnt om alt det høje."

Nogle tænkte måske om ham, at han bare var "rund og rar", at han manglede "hjørnetænder". Han var jo sådan et umådelig venligt og imødekommende menneske. Men venligheden gjaldt hans medmennesker, absolut ikke altid deres meninger. I spørgsmål om kirke og kristendom var han ikke til at rokke fra sit grundsyn: at evangeliet er for de ringe og tomhændede. Han vendte sig skarpt mod forsøg på at reservere Guds rige for de "rigtige" eller "rettroende", og han kunne ganske simpelt ikke tå-

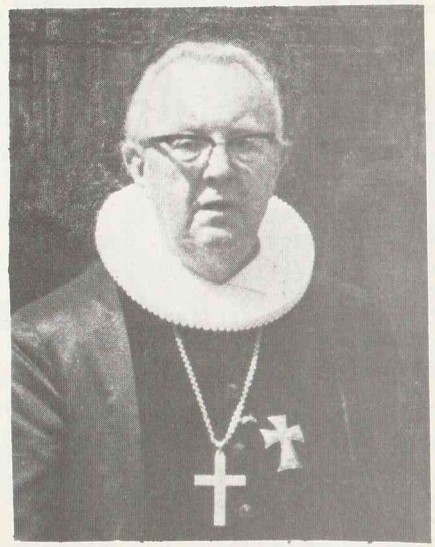

le, at der blev sat spørgsmålstegn ved dåbens betydning. For just i dåben så han allerklarest kristendommens inderste væsen: at Gud bøjer sig ned til et fattigt og ringe og tomhændet menneske og gør det til sit barn.

I løbet af sin lange virksomhed som biskop fik han flere gange anledning til at gøre sit dåbssyn gældende, og hver gang gjorde han det, så det blev hørt landet over. Det skaffede ham adskillige modstandere, og det pinte ham - ikke, fordi han ikke kunne tåle modstand, men fordi han altså blev tvunget til at erkende, at der var mennesker i den danske kirke, der ville gøre barnedåben problematisk. Det kunne han ikke være ligeglad med.

Som præst i hans stift kunne man gøre sit arbejde i en rolig bevidsthed om, at man som sin foresatte havde en erfaren, livsklog og hjertensvenlig mand, som man i fuld tryghed kunne gå til, hvis man løb ind i alvorlige problemer. Uanset hvem der bliver hans efterfølger tror jeg, at alle i stiftet, som havde lært Erik Jensen at kende (og vi er mange, for han kom meget rundt i sit stift og var ikke kostbar), vil blive ved at savne ham.

Kort før sin død medvirkede han i en tv-udsendelse om døden, den samme, som Otto Andersen, Hov, deltog i (SOGNEBLADET nr.65). Han fortalte her om et par forældre, hvis lille dreng var blevet kørt over og dræbt lige uden for deres gadedør. "Og så kan der ske det," sagde Erik Jensen, "at en velmenende nabo kommer og tror, der er en trøst i at sige til vedkommende: Dette var nok Guds vilje." Og så fortsatte han, stilfærdigt, men meget bestemt: "Var der noget, man ikke skulle have sagt, så var det i hvert fald det!"

Da jeg hørte meddelelsen om, at Erik Jensen ikke havde kunnet overleve den meningsløse bilulykke, kom jeg til at tænke på de ord.

a.j.h.

DØDEN OG DÅBEN

Erik Jensen nåede ikke at præstere noget omfattende forfatterskab. Hvad han fik skrevet, er til gengæld væsentligt. Hans bøger er præget af den samme åbenhjertighed, som han talte med. Det drejer sig især om 2 bøger: "Farlig frihed - tro og ansvar i vor tid" (1955) og "Ordet og livet" (1962, 2.opl.1964). Fra den første er det følgende taget.

Hvis jeg skulle afsløre, hvad det er, der med nødvendighed har ført mig selv hen til det helt uudgrundelige ved denne mærkelige begivenhed, som dåben ganske rigtigt er, så er det faktisk døden. Hver eneste gang, jeg har oplevet det sære at stå ved et menneske i dødens øjeblik og de nærmest følgende..., så har jeg ikke kunnet frigøre mig for en uimodståelig følelse af afmagt, som, syntes jeg, næsten formåede at suge enhver rest af tro ud af mig. Dette øjeblik har også haft en evne til at udjævne forskelle. Hvad om det var et sølle skrog, eller det var det fineste og ædleste menneske, kom døden alligevel til i disse kritiske øjeblikke at afsløre den mest uforbeholdne hjælpeløshed. Hvor grotesk og uhyggeligt det oplevedes, afhang naturligvis noget af såvel sygdommens art som den dødendes alder. Men jeg har aldrig - end ikke hos frimodige kristne - undgået en uhyggelig følelse af hjælpeløshed, en oplevelse af at være prisgivet magter og kræfter, overfor hvilke mennesket som sådant må bukke under.

Ansigt til ansigt med dette har en ganske bestemt bøn uden min egen vilje hver eneste gang tvunget sig frem i mit sind. Jeg tror, den har lydt omtrent som følger: "Herre, jeg takker Dig for livet, som Du har givet os, men dersom Du ikke råder over kræfter og muligheder, som er af en helt anden art, og som på egen hånd kan komme frem ad veje, jeg slet ikke kender eller har nogen indflydelse på, så går det aldrig godt, og så er mennesket redningsløst fortabt."

Det har her været mig uundgåeligt at måtte regne med en Gud, der handler solo med mennesket, også når vi i vor tåbelighed og vanvid bilder os ind at kunne klare denne tilværelse på egen hånd. Fra dette sted mener jeg, at Helligånden så at sige i en lige linje har ført mig hen til barnedåben, og foran denne begivenhed har jeg bevidst og med vilje trådt al min rationalisme under fod og med særlig forkærlighed dvælet ved dette, at her er noget, som Gud Herren uden at spørge mig ad og i fuld viden om, hvordan jeg siden hen i livet ville stille mig til det, gav sig i lag med.

Derfor er det mig en uendelig befrielse, hver eneste gang jeg døber et barn, at tænke på, at dette har jeg ikke ansvaret for. Det har Kristus ene og alene både æren og ansvaret for. Det er derfor, man ikke en eneste gang kan udføre det uden en mærkelig, ja næsten uimodståelig betagelse, som man ikke kan undgå, når man tror, at Gud er nærværende. Jeg kan selvfølgelig ikke undgå at høre visse mennesker hviske ord som overtro eller magi, eller måske det, som er værre! Men det får så være; for enten er dette noget, der sker på Kristi vegne, ja, vi kunne vel endda gå så vidt som til at sige, at det i virkeligheden er Kristus selv, der døber, eller også er det en vanvittig komedie. Er det ikke Kristus, der døber, så er dåben det bare vand. Men nu er det Kristus, der døber! - Og dermed er selvfølgelig både Hans ånd, Hans kraft og Hans ord nøje forbundet med dette vand, og så er dåben kristenlivets begyndelse.

- - -

Det kunne nok synes uforsigtigt, at Gud er nærværende i noget, der så lidt er i stand til at binde og fastholde et menneske. Man kan se det, vende sig fra det i foragt og tilsyneladende med fuld fornuftig ret gå sin vej skuffet. I fuld frihed står mennesket igen her overfor den nærværende Gud, hvis skikkelse synes så ringe og uanselig, at man på samme måde som overfor kirken kan synes i sin gode ret til ikke at tro.

Men har dåbens mysterium først for alvor fanget en, nødes man til at erkende, at det er en vældig tanke, at Kristus selv er nærværende i det, Han sender os med. Jeg har ladet mig fortælle, at der er kloge mennesker, som er af den opfattelse, at ordet Jahve, som er det gamle Israels navn for Gud, skulle betyde: "Jeg er den, der vil være tilstede." Er dette tilfældet, så er Kristus bogstavelig talt i al sin virken en udfoldelse af dette navn. Så er Han til alle tider og på alle steder, hvor Hans ord er i virksomhed, i færd med at realisere dette navn hos os.

Når vi beder i Hans navn, så betyder det faktisk, at Han er tilstede i vor bøn, så vor bøn bogstaveligt høres i Himlen, som var det Jesus selv, der bad den. Når jeg nærmer mig et andet syndigt menneske og efter Jesu ord på Hans vegne tilsiger syndernes forladelse, så er det på en måde slet ikke mig, så er det Ham, og er det ikke Ham, så er det ikke noget, så er det højst psykoanalyse, som kan være nyttig, men som ikke borttager synder, thi det kan kun én gøre, eller en, der er sendt på denne enes vegne.

Det var altså virkelig Kristi hænder, der løftede sig over os og i dåbens øjeblik mærkede os med tegnet fra Ham, som, før vi kunne bede Ham derom, gav sig i lag med alle de fjender, som vi i vort menneskeliv

(fortsættes side 10)

Her ses biskop Erik Jensen sammen med de fleste af konfirmanderne fra 1964. Fra venstre: Astrid Sørensen, Else Mærkedahl, Birthe Høgh Jensen, Mona Gade Thomsen, Jørgen Black Povlsen, Jens Sloth-Odgaard, Hans Gerstrøm, Poul Erik Kristoffersen og Ulrik Jensen.

Fra eftermiddagens møde i præstegården. Fra venstre: Kristian Gade, bispinden, Laurine Krog, biskoppen, Kirsten Mellergaard, Johan Gerstrøm, Antoinette Gade og Niels Bliksted.

DA ERIK JENSEN HOLDT VISITATS I SENNELS I APRIL 1964

Til biskoppens embedsforpligtelser hører også tilsynet med stiftets menigheder. Dette tilsyn varetages normalt derved, at biskoppen holder visitats, dvs besøger det enkelte sogn, prædiker i kirken (og hører på sognepræstens prædiken), overhører konfirmanderne og har samtaler med menighedsrådet og præsten. Hvis menighedsråd og præst har klager mod hinanden, kan de forelægges biskoppen ved denne lejlighed.

Erik Jensen holdt visitats i Sennels i 1964, på 3.søndag efter påske. Efter at have prædiket under gudstjenesten talte han med konfirmanderne. Om eftermiddagen var menighedsrådet sammen med biskoppen i præstegården.

Det blev kun til denne ene visitats. Det var halvvejs aftalt, at biskoppen skulle komme igen i 1975. Hvornår vi nu igen får besøg af stiftets biskop, kan ingen vide, så lidt som hvad hans navn er.

Her slapper biskoppen af i præstegården, efter at de officielle forpligtelser er overstået.

ADVENTSKONCERTEN I KIRKEN

Adventskoncerten i kirken den 4.december havde samlet et stort publikum. Sammen med skolekoret fra Humlum sang vort eget skolekor forskellige sange og salmer med præg af advent og jul. Det samlede kor, som herover ses i fuld aktion, blev dirigeret af Asta Jørgensen.

Desuden blev der musiceret på orgel, cello og blokfløjter. Hele forsamlingen sang Grundtvigs "Vær velkommen, Herrens år", Kingos "Nu kom her bud fra englekor" (i en gammel udgave fra Kingos salmebog) og Paul Gerhardts "Hvorledes skal jeg møde / og favne dig, min skat?" Fra alteret læste præsten Lukasevangeliets beretning om Mariæ bebudelse.

Efter koncerten samledes mange i skolens gymnastiksal til kaffe og hjemmebag samt "Kirstens sidste rejse" af Johs.V.Jensen.

For arrangementet stod skolens rerråd og menighedsrådet.

\- - -

Skolekoret er stadig i fuld aktivitet. Den 26.februar medvirkede det ved sygeplejerskernes dimissionsfest på Thisted sygehus, og den 11. marts skal koret deltage i et fællesarrangement i det gamle gymnasium sammen med 9 andre kor i kommunen. Her skal man i 4 timer indøve sange, idet der dog ind imellem er pauser med sang og musik samt pølser og sodavand. Om aftenen holdes der koncert, her vil bl.a. resultatet af dagens anstrengelser blive demonstreret.

Arrangementet er et led i "SPIL SAMMEN-UGEN", der holdes over hele landet på initiativ af Samrådet for amatørkor, -orkestre og -teatre. SPIL SAMMEN-UGEN støttes af Kulturministeriet og Statens kunstfond. I løbet af ugen vil også de skoleelever, der deltager i kommunens musikskole, give en koncert. Lokal arrangør er kommunens musikkonsulent, lærer Jane Thomsen.

FOLKETINGSVALGET

Sådan stemte vi

Ved folketingsvalget den 9.januar blev der i Sennels afgivet 562 stemmer mod 540 i dec.73. Stemmeprocenten var 89.3 mod sidst 89.7. Fordelingen var således:

	liste	1971	1973	1975
Soc.-Dem.	A	67	64	71
Radikale V.	B	47	68	21
Konservative	C	96	83	51
Retsforbundet	E	9	20	17
Soc.Folkeparti	F	23	7	6
Kommunisterne	K	2	0	3
Centrum-demokr.	M	-	29	5
Kristeligt fp.	Q	15	43	42
Venstre	V	224	135	244
Venstre-soc.	Y	6	4	8
Fremskridtsp.	Z	-	87	93

Det svarer vist meget godt til valgresultatet for landet som helhed.

DØDEN OG DÅBEN

(fortsat fra side 5)

så hjælpeløst er prisgivet. Derfor er det ikke bare lyrik, når vi så ofte efter en dåb synger: "Gudsfingrene grande slog kors for din pande, Guds enbårnes røst slog kors for dit bryst, thi skal ingen djævel dig skade!"

Carl Koch har i sin lille bog "Livets Brød" talt om dåben under lignelse af knuden på tråden. Som det ikke bliver til noget, der kan holde, med syningen uden en knude på tråden, således bliver det heller ikke til noget med kristenlivet uden gennem dåben. Dette er rigtigt. I dåben har Gud knyttet sig til mig. Og dermed er jo med ét hele min skæbne forandret. Naturligvis er dåben ikke en specialitet indenfor kristendommen. Den er på en måde hele kristendommens ufattelige indhold samlet i et eneste lille punkt, der knytter forbindelsen mellem tiden og evigheden, mellem Gud og et menneske, og det var netop dette, som var det ubegribelige, det, der for 2000 år siden brød ind over jorden som en solopgang, at Kristus knyttede sin skæbne til vor, at Han ikke bare blev <u>som</u> en af os, men bogstavelig talt blev en af os, så Gud Herren, når Han så ned over denne jord og dens myldrende mennesker, så en, så menneskesønnen, som erklærede sig villig til at bære denne verdens synder, dens skam og skændsel, og som bandt sig til den så hårdt, at han enten måtte gå ned med den, eller også bære den oppe.

Jeg blev engang på et børnehjem vidne til en betagende, men for den sags skyld også hverdagsagtig oplevelse. Der kom et par nydelige unge gårdmandsfolk ind i stuen og så på den lille flok af kravlende unger, som, helt uvidende om, hvad der foregik, bare var optaget af deres rangler og bamser, eller hvad det nu var. Jeg blev hurtigt klar over, hvad der foregik, og det virkede helt underligt på mig, at man i dette øjeblik var ved at afgøre et barns skæbne og fremtid. Den, for hvem det var mest afgørende, kunne man slet ikke tage med på råd.

Tilsidst var man enige om, at det måtte blive den lille dreng derhenne ved vinduet. Og i dette øjeblik fik han en far og en mor. Faktisk blev han også ejer af en hel del penge. Han fik hjem og hygge. Han fik omsorg og pleje, og han blev sat ind under to menneskers livslange kærlighed.

De kunne intet vide om, hvilke muligheder han gemte i sig. De måtte regne med, at den dag kunne komme, hvor han ville vende sig fra dem og måske erklære, at han slet ikke brød sig om deres kærlighed eller deres navn. Men selv med alle disse forudsætninger og muligheder adopterede de ham alligevel. I bogstaveligste forstand genoplevede jeg min egen dåb i dette øjeblik.

\- - -

Det er vel ikke utænkeligt, at en eller anden vil protestere her. Måske vil man sige, at dette synes dem den rene tilfældighed. Hvad så med alle dem, der ikke blev døbt, hvad enten dette så skyldtes, at de var født i hedningeland eller som børn af ugudelige forældre? Skulle man kunne tænke sig, at Gud ville stille dem ringere, endsige da slippe dem for tid og evighed? Det kan jeg ikke tro, men jeg talte nu i denne forbindelse ikke om dem, der ikke var blevet døbt, jeg talte om og til dig, der er blevet det, og det, som det var mig om at gøre at få frem, var dette, at det er noget reelt, noget virkeligt, der sker med et menneske i det øjeblik; det er ikke bare en mulighed, en chance, en åben dør, det er virkelighed, et liv som skænkes, vilkår som er til stede på samme måde, som det er noget ganske håndgribeligt, der sker med et menneskebarn i det øjeblik, det adopteres. Skulle Gud i Himlen mene det mindre oprigtigt end et par skrøbelige mennesker, når Han knytter sig til et menneske?

Det er ikke os, der lever

(fortsat fra side 2)

må sige tager brillerne på for at se nærmere på dig, så ser han dig i Kristi skikkelse. Det er den nye skabning, som er dig.

Derfor er din uro og bekymring og angst ingen nytte til - det hører altsammen til det gamle, som er forbi, som er begravet med Kristus. I dit nye liv, som du har sammen med den opstandne, har du intet at frygte, men alt at håbe. For frygten hører dit eget til, og dit eget er dødt og begravet. Dit nye liv hører Kristus til, og han er opstanden for dig.

"Så stærk og rig, så god og miskundelig er Gud imod os, at vi på hans ord, på hans magt og ansvar har lov til at byde død og djævel og dårlig samvittighed trods for at leve vor Fader til ære og i glæde og taknemmelighed alle vort livs dage tjene vor ejegode Fader, der ikke sparede sin egen søn, men gav ham for os alle og i ham gav os alle ting."

Eller, som Grundtvig siger det:

"I dåben han forlader
mig al min syndeskyld;
han i "Guds fred" mig bader
og læger dødens byld.

Mit syndeliv han døder
og lægger i sin grav,
han nådens liv genføder,
som mig min skaber gav.

Nu er fra mig bortveget
al dødens bitterhed,
vor Herres liv mit eget
er i al evighed!"

fra menighedsrådet

<u>Menighedmødet om forslaget til restaurering af kirkens kor.</u>

Mødet blev holdt i konfirmandstuen i præstegården den 20.januar. Der deltog 45. Formanden for menighedsrådet, Viggo Møller, bød velkommen og redegjorde kort for rådets hidtidige arbejde med restaureringsforslaget. Derefter gav sognepræsten ved hjælp af lysbilleder nogle indtryk af romanske kirkebygninger; han gennemgik derefter menighedsrådets forslag, idet han gjorde gældende, at man ikke sigtede mod en modernisering af koret, men tværtimod ønskede at føre dets indre tilbage til en mere oprindelig skikkelse, fra før klunkestilens tid.

Herefter blev der serveret kaffe, og derpå blev ordet givet frit. Der var adskillige, der udtalte sig; de fleste talere gik imod forslaget, flere ville hævde, at der slet ikke skulle ændres noget i korets indretning. Debatten blev ind imellem ret livlig; en overgang tonede der en art "fødestedskriterium" frem, idet det blev antydet, at de, der var født i sognet, måtte have større ret til at udtale sig end senere tilflyttede. En gruppe i forsamlingen foreslog afstemning om sagen; menighedsrådsformanden afviste forslaget med henvisning til, at der ikke var indkaldt til afstemning, og at et menighedsmøde desuden ikke havde nogen besluttende myndighed; ansvaret ville fortsat påhvile det valgte menighedsråd. Menighedsrådet havde blot ønsket at skabe mulighed for en drøftelse af restaureringsforslaget; man måtte senere tage stilling til, i hvilket omfang man ville søge sagen fremmet.

\- - -

I et møde den 11.februar besluttede menighedsrådet at lade arkitekten udarbejde forslag til en restaurering i 2 etaper. I 1.etape skulle der foretages istandsættelse af gulv, vægge og loftshvælving, ligesom østvinduet forsøgsvis skulle genåbnes og alterbordet omsættes. Medens disse arbejder udføres, må altertavlen og alterskranken være fjernet fra koret; når arbejderne er tilendebragt, skal der træffes endelig beslutning om korets indretning.

SOGNEBLADETS 13. ÅRGANG

SOGNEBLADET udkom fra advent 1973 til høst 1974 med ialt 64 sider, samme sidetal som i den foregående årgang. Udgifterne steg med godt 1000 kr., heldigvis steg indtægterne samtidig med næsten 600 kr., og da der ikke var et gammelt underskud at dække, lykkedes det lige akkurat at holde skindet på næsen.

Antallet af bidragydere har været stigende, og mange har forhøjet deres bidrag. For denne velvilje siger bladets udgivere hermed hjertelig tak, ligesom vi takker både gamle og nye annoncører.

Regnskabet ser sådan ud:

12.årgang, nr. 56-60, 1973

Indtægter

31	bidrag a	10 kr. =	310	kr.
1	" "	12 " =	12	"
15	" "	15 " =	225	"
17	" "	20 " =	340	"
11	" "	25 " =	275	"
2	" "	30 " =	60	"
1	" "	40 " =	40	"
3	" "	50 " =	150	"
1	" "	100 " =	100	"
82	bidrag,	ialt	1.512	kr.
	Annonceindtægt		1.120	"
	Betalt for skolestof		500	"
	Kirkekassens tilskud		1.000	"
	Indtægt ialt		4.132	kr.

Udgifter

Trykning (64 sider)	3.139.50	kr.
Fotoarbejde	172.50	"
Div.red.udgifter ...	107.50	"
Omdeling	288.00	"
Udgift ialt	3.707.50	kr.
Overskud 1973	424.50	kr.
Underskud 1972	223.38	"
At overføre til 1974	201.12	kr.

13.årgang, nr. 61-65, 1974

Indtægter

23	bidrag a	10 kr. =	230	kr.
15	" "	15 " =	225	"
32	" "	20 " =	640	"
11	" "	25 " =	275	"
6	" "	30 " =	180	"
1	" "	40 " =	40	"
4	" "	50 " =	200	"
1	" "	60 " =	60	"
93	bidrag,	ialt	1.850	kr.
	Annonceindtægt		1.270	"
	Betalt for skolestof		608	"
	Kirkekassens tilskud		1.000	"
	Indtægt ialt		4.728	kr.

Udgifter

Trykning (64 sider)	3.956.50	kr.
Fotoarbejde	294.00	"
Div.red.udgifter ...	86.40	"
Expedition/omdeling	382.00	"
Udgift ialt	4.718.90	kr.
Overskud 1974	9.10	kr.
Overført fra 1973 ..	201.12	"
At overføre til 1975	210.22	kr.

ordet er frit

Kirkekorets restaurering

Angående kirkekorets restaurering vil jeg hermed gerne prøve at fæstne mine tanker til et stykke papir. Jeg ville så gerne prøve at gøre folk forståeligt, at vi i menighedsrådet ikke er ude på at lave revolution eller ødelægge eller smide væk.

Det er nu 5 år siden jeg + flere andre blev valgt ind i menighedsrådet, og første gang vi var til møde blev vi præsenteret for en skitse som angik omforandring af koret. I første omgang virkede det helt forkert, man studsede, jeg sagde til mig selv: har de virkelig tænkt, det skulle se sådan ud? Ingen udtalte sig, hverken for eller imod, men alle var enige om, at det var vanskeligt at tage stilling til.

- Alle gik hjem og tænkte over tingene. Det ville da også have set sært ud, om vi øjeblikkelig havde givet det hele et spark, det som andre havde ofret deres tid på at finde frem til.

Det varede ca. 3 år, inden jeg erkendte, at det måtte være rigtigt at åbne østvinduet, hvis det kan lade sig gøre. Det resultat nåede jeg frem til ved at se, hvordan andre kirker med østvendte vinduer havde en anderledes smuk og lys stemning i koret.

Alterbordet skal sættes om; når det er sket, ville det så ikke være en skam at gemme bordet bag et stykke stof? Har alle mon set, hvor smukke disse sten er, som bordet er bygget op af? Er kirken smuk udvendig, med sine gamle kvaderstensmure, så må alterbordet, af samme materiale, da uvægerligt også være det.

Tænk, hvis man anskaffede et stykke stof og hængte det om vores døbefont! Tåbeligt! - jamen, det er jo præcis det, der er sket med alterbordet på et eller andet tidspunkt.

Det er blevet sagt til mig, at man ikke forstår, at jeg som en af de "indfødte" kan gå ind for en omforandring. - Javist, jeg er døbt, konfirmeret og ægteviet i Sennels kirke, jeg har haft den store glæde at holde seks børn over dåben i Sennels kirke - og alligevel!

Hermed vil jeg udtrykke et lille håb om lidt bedre forståelse for tingene.

Malle. i januar 1975
Ingeborg Møller

Må en tilflytter have en mening?

Må det være mig tilladt i anledning af menighedsmødet om kirkens restaurering at komme med et lille indlæg her i bladet. Ved den lejlighed kunne man let få følelsen af, at en "tilflytter" ikke havde noget dér at gøre, ja, der var endda en dame, der direkte mente, at man skulle være født i Sennels for at måtte have en mening om kirkens indre og udtale sig om sagen.

Hertil vil jeg gerne sige:

1) Der er jo en del danskere, som allerede, mens de var børn, flyttede med forældrene væk fra fødestedets kirke.
2) Man betaler kirkeskat til den kommune, man bor i, ikke dér, hvor man i sin tid blev født.
3) Faktisk kan en "tilflytter" snart blive ligeså fortrolig med sin sognekirke som nogle af de mennesker, der har boet i sognet i mange år.

Personligt gik jeg til mødet, fordi jeg gerne ville have at vide, hvorfor menighedsrådet vil lave om på den kirke, hvis ydre og indre jeg har stor sympati for og fortrolighed med.

Med demokratisk hilsen -
Inge Windfeld

Om svømning

Svømmehallen i Thisted forventes færdig sidst i marts måned.

Mange beboere i Sennels - børn, unge og voksne - vil antagelig til sin tid komme til at benytte hallen i større eller mindre grad. Der bliver så mulighed for at svømme, når der er "offentlig svømning", men vi kunne også gøre det på en anden måde.

Idéen går ud på følgende:

Fritidsklubben lejer svømmehallen 1 time om ugen i en forsøgsperiode på 10 uger, startende ca. 1/4. I denne ugentlige time kan alle, der har lyst, møde op og bade, svømme, modtage svømmeundervisning, hygge sig, springe fra vipperne, gå i sauna, soppe osv.

Denne fremgangsmåde har efter vores mening flere fordele:

1) Hele familien kan sammen gå til svømning.
2) Sandsynligvis bliver denne ordning billigere for den enkelte (- i hvert fald ikke dyrere).

3) Der vil blive mulighed for at lære hinanden lidt bedre at kende.
4) Der kan blive svømmeundervisning for dem, der ønsker det.

Vi har allerede ansøgt om en tid i svømmehallen (onsdage kl.19-20), men om vi får denne tid afgøres først ca. 10.marts.

Torsdag den 13.marts kl.20 afholdes der møde i forsamlingshuset, hvor der vil blive lejlighed til at høre mere om planerne.

Iøvrigt kan man tilmelde sig hos Søren Hindsholm, Evald Madsen og Poul Erik Krogsgaard.

FRITIDSKLUBBEN / STØTTEFORENINGEN

NYT FRA SKOLEN

I skolen vil den 14. og 15.marts være åbent hus fra kl.8. Forældre og andre interesserede vil da få lejlighed til at overvære undervisningen og tale med lærerne.

GRUNDEJERFORENING

Ejerne af de parceller, der er udstykket på jorderne til de tidligere Klostergårde i den sydøstlige del af Sennels by, har stiftet en grundejerforening, der skal bestyre udstykningens fællesarealer og sørge for adgangsvejenes vedligeholdelse. Foreningens bestyrelse udgøres af Per Harbo, formand, Peter Christensen, næstformand, Jens Jørgen Sørensen, kasserer, Jørgen Jørgensen, sekretær, samt Gustav Andersen, der angives nærmest at være formand for festudvalget...

HÅNDVÆRKER- OG BORGERFORENINGEN

Adskillige har spurgt, hvorfor man aldrig hører noget til Sennels Håndværker- og Borgerforening. Efter hvad SOGNEBLADET erfarer, vil der i nær fremtid blive holdt generalforsamling i foreningen.

ALT PÅ EET STED

i Nordvestjyllands førende og mest moderne

Automobilforretning

RESERVEDELE
SERVICESTATION
AUT. GM-AUTOVÆRKSTED
MALERVÆRKSTED

GM

VULKANISERING
AUTOGUMMI
GARAGEANLÆG
BRUGTE VOGNE

OPEL - VAUXHALL - CHEVROLET personvogne
BEDFORD - DAF - HANOMAG HENSCHELL vare- og lastvogne

A. P. ANDERSEN & CO. A/S . THISTED

THISTED TELEFON 92 16 00

hvad der sker i sognet

9/3 Midfaste søndag. Gudstjeneste kl.10.

13/3 14.3o: Sammenkomst m.højtlæsning på "Fjordglimt"
20.oo: Møde i forsamlingshuset, om svømning.

14/3 } Åbent hus i skolen, fra kl.8.
15/3 }

16/3 Mariæ bebudelses dag. Gudstjeneste kl.10.

23/3 Palmesøndag. Gudstjeneste kl.10.

27/3 Skærtorsdag. Gudstjeneste kl.20, skriftemål kl.19.3o.

28/3 Langfredag. Gudstjeneste kl.14.

29/3 Påskelørdag. Aftensang i kirken kl.19.3o.

30/3 Påskedag. Gudstjeneste kl.10.

31/3 2.påskedag. Gudstjeneste kl.14.

Næste nummer af bladet udkommer påskelørdag

v/ Ernfred Vestergaard Jensen

Vestergaard RADIO & FJERNSYN

THISTED: Vestergade 23, Tlf. (07) 92 18 42
SNEDSTED: Vestergade 18, Tlf. 93 31 11 - 198

TØMRER
ULRICH SØRENSEN
SENNELS • 07 - 98 51 05

SENNELS SMEDIE
SIGFRED JENSEN
Bygningsarbejder
Landbrugsmaskiner
Salg og reparationer
98 50 15

SENNELS LILLEBIL
v/ Karen Thøgersen
Telefon 98 50 19

HOV LILLEBIL
7 og 12 personers vogne
Henry Andersen - Tlf. 98 52 46

POUL CHRISTENSEN
Murermester
Telefon 98 52 98

Brdr. SMED
Vognmandsforretning
Telefon 98 50 37

EFFECTIV MALKEANLÆG
CHR. THONSGAARD Tlf. (07) 98 51 15

HOLD DEM TIL VOLVO . . .
- den holder til Dem

Brdr. YDE
Aut. Volvoforhandler
Telefoner: 92 20 50 og 92 21 33